

det er jo rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen oplyste, ganske vist overfor et andet Forhold, at det kan ikke nytte at føre Krig indenfor en Kommunes Grænser, hvis der er enkelte Arnesteder, som ikke naas. Det samme er selvfølgelig Tilfældet, naar Talen er om Forholdet mellem to Kommuner. De Bebyggelser, der staar i direkte Forbindelse med en Købstad, maa være med.

For øvrigt maa jeg sige, at jeg jo har takket den højtærede Minister for Fremsettelsen af Lovforslaget og ogsaa for de Beløb, der er stillet til Raadighed. Jeg mener, det er en stor Fordel, at vi faar denne Fornyelse af Loven, men det skal dog ikke afskære mig fra at ønske Forbedringer paa de Omraader, hvor jeg mener der er Mangler.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Fr. Andersen: Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for hans Udtalelser. Jeg fik det Indtryk, at han gerne vilde være med til gennem en Udvalgsbehandling at skaffe os denne Rottetrig ført under de bedst mulige Former, vi ønsker sikkert alle at føre den saa effektivt som muligt. Jeg forstod ogsaa Ministeren saaledes, at Kommunerne havde Ret til at gribe ind, og saaledes kan det jo ogsaa se ud, naar man kun ser flygtigt paa det. Men det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller sagde, at der er mange af Grundejerforeningens Medlemmer, der køber Gift, og naar vi saa kommer for at gribe ind, hvor disse Reder er, fremviser de Kvitteringer. I Henhold til Loven har de enkelte Grundejere Lov til at føre Krigen selv, de har deres Kvitteringer for, at der er købt Gift, og de dækker sig saa derunder. Vi maa se at faa en anden Form for den Ret, som den højtærede Minister mener, at Kommunerne har ifølge den nugældende Lov. Hvis det skal gaa saaledes, at Kommunen arbejder for sig, Grundejerne for sig, Havnen for sig, Statsinstitutionerne for sig, naar vi aldrig til noget Resultat, idet den ene fører Krigen paa den ene Maade og den anden fører den paa en anden Maade. Saa bliver det hele uden System, og Rotterne løber blot fra det ene Sted til det andet. Det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller var saa bange for dette Tilsyn, men et kan Grundejerne jo selv ordne; de kan ifølge Rottedyddelsesforeninger, og Magistraten er da villig til at give Tilskud. De

kan selv antage de Folk, der skal gaa rundt, og synes de ikke om dem, kan de afskedige dem. Man skal blot have Folk, der kan kontrollere og ogsaa kontrollere de Grundejere, der ikke er med. Til Slutning vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller, at det gør næsten ondt, at det ærede Medlem, som jeg i øvrigt altid har set paa med stor Velvillie, vedblivende kan se Rotter i vore Parker.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Gerhard Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om kommunale Valg.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3701).

Sagen sattes til Forhandling.

Formanden: Under denne Sag kan ogsaa det private Lovforslag med samme Titel, som er opført under det følgende Nummer paa Dagsordenen, behandles.

Pinholt: Den kommunale Valglov af 1908 gav os almindelig Valgret i Kommunerne, baade i Bykommunerne og Sognekommunerne, og det efter Forholdstalsvalgmaaden. Der blev kun i Loven tilbage $\frac{1}{3}$ privilegeret Valgret for Valgene til Amsraadene, et Forhold, der i øvrigt gav Anledning til, at den daværende Opposition stemte imod Loven, da den var til endelig Vedtagelse, for senere, Aaret efter, da vi gik til Valg, at rose sig af, at det var dem, der havde skaffet Kvinderne Valgret. Denne Trediedel privilegeret Valgret til Amsraadene, der blev tilbage, blev i øvrigt kun anvendt en eneste Gang, idet vi ved Loven af 13. April 1916 slettede den, saaledes at vi nu faktisk har almindelig Valgret til de kommunale Forsamlinger. Der er saaledes i og for sig ikke noget som helst politisk